

РЕШЕНИЕ

№ 6536

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7056** по описа за **2023** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Национално толо управление към Агенция пътна инфраструктура, чрез юриконсулт Д. Д. Д., срещу Решение № 2371 от 22.05.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 129-ти състав, по НАХД № 1195/2023 г. С решението е отменено наказателно постановление /НП/ № ВГ01062022/4000/Р8-630/29.11.2022г. на директора на Национално Т. управление към Агенция пътна инфраструктура, с което на С. Н. Р. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 800 /хиляда и осемстотин/ лева на основание чл. 179, ал. 3а от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на постановеното съдебно решение и потвърждаване на наказателното постановление. Посочва се, че не били допуснати процесуални нарушения поради това, че не е посочен чл. 139, ал. 7 ЗДвП в правната квалификация на нарушението. Това обстоятелство не повлияло на защитата на жалбоподателя, още повече че съдът приел, че „... не се касае за предварително закупена маршрутна карта, а за заплащане на дължима такса по чл. 10, ал.2 от ЗП при установяване на реално изминато разстояние“. ППС е било оборудвано с устройство

за установяване на това разстояние, т.е. водачът е бил запознат със задължението, вменено му съгласно чл. 139, ал. 7 ЗДвП за заплащане на тол такса. При съставяне и връчване на АУАН и НП не били допуснати процесуални нарушения, като същите били издадени от компетентни органи, съдържали изискуемите по закон реквизити и бил спазен срокът по чл. 34, ал.3 от ЗАНН. Моли за отмяна на обжалваното съдебно решение и потвърждаване на НП.

Ответникът – С. Н. Р. – в писмено становище по делото излага съображения за неоснователност на жалбата и потвърждаване на решението на СРС като законосъобразно и правилно. Неправилно в наказателното постановление било посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 179, ал. 3а ЗДвП без да се укаже точно коя е нарушената разпоредба. На следващо място посочва, че неправилно касаторът е приел, че чл. 10б, ал.3 от ЗП и чл. 10, ал.1, т.2 ЗП намирали приложение в случая, тъй като нито една от тях не предписва дължимо поведение за водача на пътното превозно средство, за разлика от чл. 179, ал.3а ЗДвП. Налице било и съществено нарушение на процесуалните правила доколкото не било посочено ясно мястото на извършване на нарушението, а именно- „път А-2, км 6+804“. Моли за потвърждаване на съдебното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 01.06.2022г. в 20:34 часа на излизане от територията на Република България на ГКПП „О. – ферибот“ пристигнало пътно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] , вид „влекач“, марка и модел „Волво ФМ“ с обща техническа допустима максимална маса - над 12 тона. Същото било управлявано от жалбоподателя Р.. След извършена проверка било установено, че на 16.05.2022г. в 04:19 часа превозното средство било засечено по път А-2, км. 6+804, като за същото не е била заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. В хода на проверката жалбоподателят е заплатил дължимата такса по чл. 10б, ал. 5 от ЗП в размер на 119,00 лв. Предвид констатираното в хода на проверката, на жалбоподателя бил съставен АУАН №BG01062022/400/P8-630 от 01.06.2022г. от свидетелката Г. В. на длъжност „инспектор“ в отдел ПТРР, териториална дирекция „ТД Митница Р.". Актът бил съставен в присъствието на един свидетел и в присъствието на жалбоподателя, който получил екземпляр от същия срещу подпис. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу така съставения АУАН било подадено писмено възражение. АНО приел подаденото възражение за неоснователно и въз основа на съставения АУАН било издадено процесното наказателно постановление (НП) № BO01062022/400/P8-630/29.11.2022г.

от Г. Т.- директор на Национално толоуправление към Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на жалбоподателя на основание чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 800 /хиляда и осемстотин/ лева за извършено нарушение на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Същото било връчено на жалбоподателя на 19.12.2022г. в 09:40 часа срещу подпис, съгласно приложеното по делото известие за доставяне от Български пощи. Жалбата срещу наказателното постановление е подадена на същата дата чрез наказващия орган, видно от отбелязване върху щемпел за входящ номер и изрично отразеното в съпроводителното писмо, с което административната преписка е изпратена към съда.

Установената от СРС фактическа обстановка се базира на събрания и проверен по делото доказателствен материал. За да отмени наказателното постановление като незаконосъобразно и необосновано, съдът е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, като не е посочена конкретната материално- правна разпоредба, за чието нарушение е санкциониран жалбоподателят.

АУАН и НП са издадени от компетентните органи съгласно чл. 189е, ал. 1 и ал.12 ЗДвП и приложените по делото заповед № РД-11-167/08.02.2021г. на председателя на Управителния съвет на А., Заповед № ЗАМ – 332/32-66544 от 28.02.2022г. на директора на Агенция Митници и Заповед № РД -11-760/19.08.2022г. на председателя на Управителния съвет на А.. Наказателното постановление съдържа задължителните реквизити по чл. 57, ал.1 от ЗАНН. По отношение на въведеното в касационното производство възражението за неясно описание на мястото на нарушението, съдът приема за правилен извода на СРС, че не е налице соченият порок. Мястото на извършване на нарушението е определено точно и изчерпателно – път А -2, км 6 + 804. „А -2“ е номерът на пътя съгласно Решение № 101 от 20 февруари 2020г. на Министерски съвет за приемане на списъка на републиканските пътища, за което се събира такса за изминато разстояние – толтакса, обнародвано в ДВ. бр. 16 от 24.02.2020г. и с него е означена Автомагистрала Х., а км 6 + 804 (6км и 804 м)– точното място от пътя, определено в километри и метри.

Във връзка с квалификацията на нарушението в отмененото наказателно постановление е посочен чл. 179, ал.3а ЗДвП, както и че не е заплатена таксата по чл. 10, ал. 1, т.2 ЗП. С изменението на Закона за пътищата (ЗП), обнародвано в ДВ, бр. 80 от 2018 г., в сила от 28.09.2018 г., се въвежда терминът "Платена пътна мрежа, който съгласно т.31 от ДР ЗП означава система от пътища и техни участъци, за преминаването по които се събира винетна такса или толтакса и които са определени за такива от Министерския съвет по реда на чл. 10, ал. 3 ЗП. Съгласно чл. 10 ал.1, т.1 и т.2 ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и изминато разстояние, а именно по чл. 10, ал.1, т.1 ЗП - винетна такса за пътни превозни средства по чл. 10а, ал. 7 (заплащането ѝ дава право на едно пътно превозно средство да ползва за определен срок платената пътна мрежа), както и такса за изминато разстояние по чл. 10, ал.1, т.2 ЗП - толтакса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3 ЗП (заплащането ѝ дава право на пътното превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните толтаксови сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните толтаксови сегменти такси; таксата за

изминатото разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък). Безспорно в случая се касае за преминаване по платена пътна мрежа от пътното превозно средство по чл. 10б, ал.3 ЗП, а именно всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 7 и 9. Както е указано в същата разпоредба, тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство. Правилно административно наказващият орган е определил дължимата и неплатена такса като такава по чл. 10, ал.1, т.2 ЗП за ППС по чл.10б, ал.3 ЗП. В тази връзка правилно е посочена и санкционната разпоредба за констатираното нарушение, а именно по чл. 179, ал.3а ЗП. Тя гласи, че водач, който управлява пътното превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв. Действително в НП не е посочена конкретната нарушена материално- правна разпоредба – чл. 139, ал.7 от ЗДвП. Това обаче не е съществено нарушение на процесуалните правила при квалифицирането на установеното нарушение. И в съставения АУАН, и в НП е посочено и словесно, и цифрово, че санкционираното лице управлява ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е длъжима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, с което е извършил нарушение по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. Непосочването на разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП не води до неяснота в тезата на административно-наказващия орган относно конкретното нарушение, за което е ангажирана отговорността на водача. Нещо повече, правилото за поведение е изведено от основния нормативен акт, уреждащ задълженията за плащане на такси за ползване на републиканската пътна мрежа – Закона за пътищата.

Изложеното дава основание на касационната инстанция да приеме, че въззивното решение следва да бъде отменено, а наказателното постановление, предмет на съдебен контрол - потвърдено.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК, Административен съд София град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2371 от 22.05.2023 г., постановено по НАХД № 1195/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129 състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № ВГ01062022/4000/Р8-630/29.11.2022г. на директора на Национално Т. управление към Агенция пътна инфраструктура, с което на С. Н. Р. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 800 /хиляда и осемстотин/ лева на основание чл. 179, ал. 3а от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.